

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**L. Celij Lacta[n]tij Firmiani christiano[rum] eloquentissimi
de opificio dei vel formatione hominis liber**

Lactantius, Lucius Caecilius Firmianus

Colonie, 1506

VD16 L 56

Operis conclusio [et] veritate[m] superari no[n] posse Ca. xxi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70248](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70248)

mitteret. qui esset auctor errorum malorumque omnium machinator. ut quoniam
deus hominem ad vitam vocat. ille contra ut rapiat et traducat ad mortem
Hic est qui aut inducit aut decipit eos. qui veritati studet. aut si dolo et
studijs non querit. virilem gerit animam. qua sublimem vigorem labefactare
conatur. infanda dicta et execrabilia molies. verax interficit. et tamen
ut prosternit multos. sic a multis victus prostratusque discedit. Magna
est enim vis hominis. magna ratio. magnus sacramentum. Sed si quis non defecerit
nec fide sua deuotionemque perdidit. hic beatus. hoc denique (ut breuissimum)
suis deo sit necesse est. Errat enim quisquis hominem carne metit. Nam hoc
corporeculum quo induti sumus hominis receptaculum est. Nam ipse homo
neque tangi. neque aspici. neque comprehendere potest. quia latet intra hoc quod
videtur. Qui si delicatus ac tener in hac vita aliter fuerit quam ratio eius ex
poscit. si fortiter contempta desiderijs se carnis addixerit. cadet et proietur
in terram. Si autem (ut debet) statum suum. quem rectum recte sortitus est. et prom-
pente constantique defenderit. si terre quam calcare ac vincere debet. non ser-
uierit. vitam merebitur sempiternam.

¶ Operis conclusio et veritatem superari non posse ¶ Ca. xxi

Hec ad te Demetriane interim paucis et obscuris fortasse
perdecuit. pro rerum ac temporis necessitate peroravi. quibus contem-
tus esse debeas. Plura et meliora laturus. si nobis indulgentia celitus
venerit. tunc et ego te ad vere philosophie doctrinam et planius et veri-
ter cohortabor. Statui enim quibus multa potero litteris tradere. quam ad vite
beate statum spectet. Et quidem contra philosophos. quoniam sunt ad perturban-
dam veritatem perniciosi et graues. Incredibilis enim est vis eloquentiae et
arguendi differendique subtilitas quibus facile dicipiat quos par-
tim nostris armis. partim vero ex ipsorum inter se consertatione sumptis

reuincemus. vt appareat eos induxisse poti⁹ errorē q̄ sustulisse for-
tasse mireris q̄ t̄m facinus audeam. Patiemur ne igit̄ extingui aut
opprimi veritatē Ego hō libēri⁹ v̄l sub hoc onere defecerim Nā si
M. Tulli⁹ eloquētie ipsi⁹ vnicū exēplar ab indoctis z inloquen-
tibus. qz tū p̄ vero nitēbāt sepe superat⁹ ē. Cur desperem⁹ veritatē ip-
sam cōtra fallacē captiosamqz faciūdiā sua ppria vi z claritate vali-
turā Illi qdē si se patronos veritatis p̄fiteri solēt. Sed q̄s p̄t eā rē
defendere quā nō didicit. aut illustrare apud alios quā ipse nō nouit
Magnū videor polliceri. sed celesti opus est munere vt nobis fa-
cultas ac tēpus ad p̄posita p̄sequēda tribuat. Qd si vita est optan-
da sapiētī. p̄fecto nullam aliā ob causam viuere optauerim. q̄ vt
aliqd efficiam. qd vita dignū sit. z quod utilitatē legētibz. et si non
ad eloquētiā (qz tenuis in nobis faciūdiē riuus est) ad viuēdū tamē
afferat. qd est maxime necessariū Quo p̄fecto satis me vixisse arbi-
trabor. z officium hominis implese. si labor meus aliquos hoies
ab erroribus liberatos ad iter celeste direxerit.

Lactantiū firmiani viri iuxta docti z eloquētis Liber de for-
matione hois. ad Demetrianū auditorē suū felici atqz castigatī-
simo componitur exitu Colome in Officina Quērell Anno su-
pra sesquimillesimū sexto. ad festū Gregorij pape eruditissimi die